

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr.32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Art.I. – Legea nr.32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 10 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Punctele 2, 5, 6, 10 , 11 si 17 ale articolului 2 se modifica si vor avea următorul cuprins:

„2. agent de asigurare – persoana fizică sau juridică împuternicită, în baza autorizării unui asigurător sau reasigurator, sa încheie în numele și în contul asigurătorului sau reasigurătorului, contracte de asigurare cu terții, conform condițiilor stipulate în contractul de mandat încheiat, fără să aibă calitatea de asigurător/reasigurător, broker de asigurare si/sau de reasigurare;

.....
5. asigurător – persoana juridică română sau filiala autorizată în condițiile prezentei legi să exercite activități de asigurare, precum și sucursala unei societăți ori a unui holding de asigurare sau a unui holding mixt de asigurare, inclusiv societăți mutuale, dintr-un stat membru care a primit o autorizație de la autoritatea competentă a statului membru de origine;

6. broker de asigurare – persoana juridica romana sau straina, autorizata in conditiile prezentei legi, care negociaza pentru clientii sai, persoane fizice sau juridice, asigurati ori potentiali asigurati, incheierea contractelor de asigurare sau reasigurare si acorda asistenta inainte si pe durata derularii contractelor, ori in legatura cu regularizarea daunelor, dupa caz;

.....
10. acționar semnificativ – orice persoană care, nemijlocit și singură ori prin intermediul sau în legătură cu alte persoane fizice sau juridice, exercită drepturi ce

decurg din deținerea unor acțiuni care, cumulate, reprezintă cel puțin 10% din capitalul social al unui asigurător/reasigurător, ori îi conferă acestea cel puțin 10% din totalul drepturilor de vot în adunarea generală a acționarilor, sau care dau posibilitatea să exercite o influență semnificativă asupra conducerii unui asigurător, reasigurător, broker de asigurare și/sau de reasigurare în care are poziția semnificativă, după caz;

.....
11. persoane semnificative – administratorii și/sau conducerea executivă ai/a asigurătorului/ reasigurătorului/ brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, după caz;

17. reasigurare – operațiunea de asigurare a unui asigurator sau reasigurator de către un reasigurator.”

2. După punctul 19 al articolului 2, se introduc punctele 20-56, cu următorul cuprins:

„20. state membre - statele membre ale Uniunii Europene și celelalte state aparținând Spațiului Economic European;

21. stat membru de origine - statul membru în care asigurătorul, reasigurătorul, brokerul de asigurare și/sau de reasigurare sau agentul de asigurare a fost autorizat;

22. stat membru gazdă – statul membru, altul decât statul membru de origine, în care asigurătorul, reasigurătorul, brokerul de asigurare și/sau de reasigurare sau agentul de asigurare desfășoară activitate de asigurare;

23. stat terț – stat care nu este stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European;

24. asigurător dintr-un stat terț – asigurator al cărui sediu real se află în afara Uniunii Europene, ale cărui filiale deschise în cadrul Uniunii Europene funcționează pe baza unei autorizații de la autoritatea competentă a statului membru gazdă; Prin sediu real se înțelege centrul principal de conducere și de gestiune a activității statutare, chiar dacă hotărârile organelor respective sunt adoptate potrivit dispozițiilor transmise de acționari sau asociați din alte state;

25. societate mamă – persoana juridică aflată față de o entitate cu personalitate juridică, denumită în continuare filială, în una dintre următoarele situații:

a) deține direct și/sau indirect majoritatea drepturilor de vot dintr-o filială;

b) are dreptul să numească sau să revoce majoritatea membrilor organelor de administrare sau de control ori majoritatea conducătorilor unei filiale, și este în același timp acționar sau asociat al acelei filiale;

c) are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei filiale la care este acționar sau asociat, în virtutea unor clauze cuprinse în contracte încheiate cu persoana juridică respectivă sau a unor prevederi cuprinse în actul constitutiv al acelei persoane juridice, în situația în care legislația care guvernează statutul filialei permite existența unor astfel de clauze ori prevederi;

d) este acționar sau asociat al unei filiale și în ultimii doi ani a numit singur, ca rezultat al exercitării drepturilor sale de vot, majoritatea membrilor organelor de administrare sau de control ori majoritatea conducătorilor filialei;

e) este acționar sau asociat al unei filiale și controlează singur, în baza unui acord încheiat cu ceilalți acționari sau asociați, majoritatea drepturilor de vot în acea filială;

precum și orice entitate care în opinia Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor exercită o influență dominantă asupra unei alte entități;

26. sucursală – agenția sau sucursala unei entități persoane juridice. Orice prezentă permanentă a unei entități pe teritoriul unui stat membru trebuie să fie tratată ca o agenție sau sucursală, chiar dacă prezentă nu ia forma unei agenții sau sucursale, dar constă în principal într-o reprezentanță condusă de personalul acelei entități sau de o persoană independentă care are un mandat permanent de a acționa în numele și pentru acea entitate;

27. interes prin participare - deținerea directă sau prin control a cel puțin 10%, dar nu mai mult de 20%, din drepturile de vot sau din capitalul unei societăți;

28. participație – deținerea directă sau prin control a cel puțin 20% din drepturile de vot sau din capitalul unei societăți;

29. societate participativă - o entitate care este fie o societate mamă, fie altă societate care deține o participație, fie o entitate aflată în legătură cu o altă entitate printr-o relație definită prin:

- conducerea unitară asupra entității în cauză și una sau mai multe entități cu care nu are legătură, ca urmare a unui contract încheiat cu acea entitate sau în temeiul unor prevederi din actele constitutive sau din statutul acelor entități; sau

- prezenta majoritară a aceluiași persoane în consiliul de administrație, conducerea executivă sau în consiliul de supraveghere ale entității în cauză și ale uneia sau mai multor entități cu care nu are legătură, în cursul anului financiar și până la întocmirea situațiilor financiare consolidate;

30. societate afiliată - o filială sau o altă societate în care se deține o participație sau o entitate aflată în legătură cu o altă entitate printr-o relație definită prin:

- conducerea unitară asupra entității în cauză și una sau mai multe entități cu care nu are legătură, ca urmare a unui contract încheiat cu acea entitate sau în temeiul unor prevederi din actele constitutive sau din statutul acelor entități; sau

- prezenta majoritară a aceluiași persoane în consiliul de administrație, conducerea executivă sau în consiliul de supraveghere ale entității în cauză și ale uneia sau mai multor entități cu care nu are legătură, în cursul anului financiar și până la întocmirea situațiilor financiare consolidate;

31. holding de asigurare - o societate mamă a cărei activitate principală constă în achiziționarea și deținerea de participații în filiale, atunci când aceste filiale sunt exclusiv sau în principal societăți de asigurare, societăți de reasigurare sau societăți de asigurare din state terțe, cel puțin una din aceste filiale fiind o societate de asigurare;

32. holding mixt de asigurare - o societate mamă, altă decât o societate de asigurare sau o societate de asigurare dintr-un stat terț sau o societate de reasigurare

sau un holding de asigurare, care include printre filialele sale cel puțin o societate de asigurare;

33. autorități competente - autoritățile naționale care, prin lege sau alte reglementări, sunt abilitate să supravegheze societățile de asigurare;

34. localizarea activelor - existența activelor, mobiliare sau imobiliare, într-un stat membru; activele reprezentate de creanțe sunt considerate situate în statul membru în care sunt realizabile;

35. congruența activelor - reprezintă acoperirea obligațiilor subscrise într-o anumită monedă cu active exprimate sau realizabile în aceeași monedă;

36. legături „strânse” – relații existente între două ori mai multe persoane fizice și/sau juridice aflate în una dintre următoarele situații:

a) "participare", care înseamnă deținerea directă sau indirectă a 20% sau mai mult din drepturile de vot sau din capitalul unei entități, sau

b) "control", care înseamnă relația dintre o societate mama și o filială sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o entitate așa cum sunt ele definite la punctul 25. Toate filialele directe sau indirecte sunt considerate filiale ale aceleiași societăți mama;

c) două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate permanent printr-o relație de control de una și aceeași persoană.

37. intermediarii în asigurări - brokerii de asigurare și agenții de asigurare.

38. reasigurător – persoana juridică română autorizată în condițiile prezentei legi să exercite activități de asigurare, precum și sucursala unei societăți ori a unui holding de asigurare sau a unui holding mixt de asigurare dintr-un stat membru care a primit o autorizație de la autoritatea competentă a statului membru de origine, care practică în principal activitate de reasigurare.

39. intermediar în reasigurări – persoană juridică română autorizată în condițiile prezentei legi, denumită în continuare broker de reasigurare, care intermediază în principal activitatea de reasigurare și/sau în reasigurări, persoana juridică, precum și agenția sau sucursala acestora, după caz.

40. sediu – sediul social al unui asigurator, reasigurător, intermediar în asigurări și/sau în reasigurări, persoana juridică, precum și agenția sau sucursala acestora, după caz.

41. angajament – obligația asumată printr-un contract de asigurare.

42. stat membru al sucursalei – statul membru în care este situată sucursala care își asumă o obligație printr-un contract de asigurare.

43. stat membru al angajamentului – statul membru în care asiguratul persoană fizică își are reședința, sau statul membru în care asiguratul persoană juridică își are sediul.

44. stat membru al furnizării de servicii – statul membru al angajamentului dacă acesta este asumat de un asigurator sau o sucursală a acestuia situată în alt stat membru.

45. filiala – entitatea persoana juridica aflata fața de societatea mamă in una din situatiile prevazute la pct.25. Toate filialele directe sau indirecte sunt considerate filiale ale aceleasi societati mama, din punct de vedere al supravegherii consolidate.

46. piata reglementata – piata pe care tranzactionarea instrumentelor financiare in statul membru este reglementata printr-o legislatie emisa sau aprobata de autoritatea competenta a acelu stat, sau piata financiara dintr-un stat tert recunoscuta de statul membru gazda al asiguratorului si care indeplineste cerinte comparabile cu piata reglementata din acel stat membru.

47. suport durabil – orice mijloc care permite clientului sa stocheze informatia adresata lui, intr-o modalitate accesibila pentru utilizari viitoare, intr-o perioada de timp corespunzatoare scopului pentru care a fost furnizata informatia si care permite reproducerea exacta a acesteia de pe dischete, CD-ROM-uri, DVD-uri, unitatile centrale ale computerelor pe care posta electronica este stocata, cu exceptia site-urilor internet, care nu indeplinesc criteriile de stocare si reproducere a informatiei.

48. suma la risc - suma platita la decesul persoanei asigurate, diminuata cu rezerva matematica pentru riscul de deces.

49. unitate de cont – EURO asa cum este definita in articolul 4 al Statului Bancii Europene de Investitii. Pentru echivalentul in lei se va utiliza cursul LEU-EURO comunicat de Banca Natională a Romaniei pentru data de 30 septembrie a anului de raportare financiara;

50. reprezentante de despagubiri - unități desemnate in fiecare Stat Membru, de către asiguratorii din România autorizati sa practice clasa 10 lit. B din Anexa nr. 1 la prezenta lege, exclusiv raspunderea transportatorului, care au in sarcina administrarea si solutionarea cererilor de despagubire ca urmare a unui accident de autovehicul.

51. grup – grupul de societati, format din o societate mama, filialele acesteia si entitatile in cadrul carora societatea mama sau filialele acesteia detin o participatie, precum si orice entitate aflata fața de societatea mamă in una din situatiile prevazute la pct.29;

52. tranzactii intra-grup – totalitatea tranzactiilor pe care o societate de asigurare, o institutie de credit sau o societate de investitii din cadrul unui conglomerat financiar le desfasora direct sau indirect cu o alta societate din cadrul aceluasi grup sau cu orice persoana fizica sau juridica care are legaturi „stranse” cu societatile din cadrul grupului, in vederea realizarii obligatiilor sale indiferent de natura acestora.

53. conglomerat financiar – un grup in cadrul caruia este indeplinita una dintre conditii:

a) o societate de asigurare, o institutie de credit sau o societate de investitii se afla la conducerea grupului sau cel putin o filiala a grupului este o societate de asigurare, o institutie de credit sau o societate de investitii ;

b) atunci cand o societate de asigurare, o institutie de credit sau o societate de investitii se afla la conducerea grupului, aceasta este fie o societate mama a unei entitati din cadrul sectorului financiar, a unei entitati care detine o participatie la o entitate din cadrul sectorului financiar sau a unei entitati aflata fața de societatea mamă in una din situatiile prevazute la pct.29;

c) atunci cand la conducerea grupului nu se afla o societate de asigurare, o institutie de credit sau o societate de investitii, dar activitatea grupului se desfasoara in principal in cadrul sectorului financiar, respectiv peste 40% din totalul bilantului grupului este aferent entitatilor din cadrul sectorului financiar.

d) cel putin una dintre entitatile din cadrul grupului apartine sectorului asigurarilor si cel putin una dintre entitatile din cadrul grupului apartine sectorului bancar sau sectorului de investitii;

e) atat activitatile consolidate din sectorul asigurarilor ale entitatilor din cadrul grupului cat si activitatile consolidate din sectorul bancar si din sectorul de investitii ale entitatilor din cadrul grupului sunt semnificative.

Orice subgrup al unui grup care indeplineste aceste conditii va fi considerat conglomerat financiar.

54. holding financiar mixt – o societate mama, alta decat o societate de asigurare, o institutie de credit sau o societate de investitii- care, impreuna cu filialele sale, dintre care cel putin una este o societate de asigurare, o institutie de credit sau o societate de investitii cu sediul social in Uniunea Europeana constituie un conglomerat financiar.

55. control – relatia dintre o societate mama si o filiala sau o relatie similara conform uneia dintre relatiile descrise la pct. 36 intre orice persoana fizica sau juridica si o societate.

56. stat membru in care este situat riscul:

a) statul membru in care se afla imobilul, atunci cind acoperirea prin contractul de asigurare se refera fie la acest imobil, fie la imobilul in cauza si bunurile aflate in acesta, atata timp cat aceste bunuri sunt asigurate prin acelasi contract de asigurare;

b) statul membru al inmatricularii, cand contractul de asigurare se refera la autovehicule de orice fel;

c) statul membru in care contractul de asigurare, cu o durata de 4 luni sau mai putin, acopera riscuri de calatorie in strainatate, indiferent de clasa de asigurare in care sunt incadrate acestea;

d) statul membru in care asiguratul isi are domiciliul, sau in cazul asiguratului persoana juridica, statul membru in care isi are sediul social.”

3. Alineatul (2) al articolului 3 se modifica si va avea următorul cuprins:

„(2) Un asigurător poate desfășura numai una dintre cele două categorii de asigurări, prevăzute la alin.(1).”

4. Dupa alineatul (2) al articolului 3, se introduce alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Clasele de asigurări aferente categoriilor prevăzute la alin.(1) sunt stabilite în anexa nr.1.”

5. Alineatul (25) al articolului 4 se modifica si va avea urmatorului cuprins:

„(25) Comisia de Supraveghere a Asigurarilor poate efectua schimburi de informatii cu autoritatile competente din statele membre, in vederea imbunatatirii

activitatii de supraveghere, in conditiile in care informatiile vor fi supuse conditiilor de confidentialitate stabilite in normele emise in aplicarea prezentei legi."

6. La articolul 4, dupa alineatul (25) se introduc alineatele (25¹) - (25⁶), cu urmatorul cuprins:

„(25¹) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate incheia memorandumuri de colaborare cu autoritati similare, privind schimbul informatiilor confidentiale, necesare activitatii de supraveghere, memorandumuri care sa stipuleze ca divulgarea acelor informatii publicului, se face doar cu acordul explicit al acelor autoritati, sau in cazurile specificate, doar pentru scopurile pentru care autoritatile respective si-au dat acordul.

(25²) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate incheia acorduri de cooperare cu autoritati din state terte, numai daca informatiile trimise catre acele autoritati beneficiaza de acelasi nivel de confidentialitate cu care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor trateaza acele informatii in Romania, in conformitate cu legislatia nationala.

(25³) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor trebuie sa coopereze cu Comisia Europeană in vederea furnizarii catre aceasta a informatiilor necesare intocmirii raportului prevazut la art.40 din Directiva nr.92/49/EEC.

(25⁴) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor coopereaza permanent cu Comisia Europeană in vederea imbunatatirii supravegherii activitatii de asigurare.

(25⁵) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor informeaza Comisia Europeană asupra dificultăților apărute prin aplicarea prezentei legi, precum și asupra oricaror bariere care pot să apară în detrimentul activității asigurătorilor, reasigurătorilor, brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare autorizati sau stabiliți in Romania în comparație cu sucursalele aflate în afara teritoriului României.

(25⁶) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor si Comisia Europeană analizeaza in timp util dificultatile mentionate la alin.(25⁵) in vederea unei solutionari corespunzatoare.”

7. Articolul 5 se modifica si va avea următorul cuprins:

„**Art.5.** - Comisia de Supraveghere a Asigurărilor are următoarele atribuții principale:

a) elaborează si/sau avizează proiectele de acte normative care privesc domeniul asigurărilor sau care au implicații asupra acestui domeniu, inclusiv reglementarile contabile specifice domeniului asigurarilor armonizate cu directivele europene si standardele internationale de contabilitate, și avizează actele administrative individuale, dacă au legătură cu activitatea de asigurare, după consultarea cu asociațiile profesionale ale operatorilor din asigurări, iar în ceea ce privește reglementările contabile și după avizul/informarea Ministerului Finanțelor Publice;

b) autorizează constituirea și funcționarea asigurătorilor, reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare și avizează orice modificare a documentelor sau condițiilor pe baza cărora s-a acordat autorizarea de constituire și

funcționare a acestora;

c) autorizează practicarea asigurărilor obligatorii stabilite prin lege și încasează ca venituri proprii o contribuție procentuală din valoarea primelor brute încasate aferente asigurărilor respective, în vederea exercitării supravegherii și controlului activității de asigurări obligatorii, în condițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia;

d) aprobă acționarii semnificativi direcți sau indirecti, persoane fizice sau juridice, aprobă și retrage aprobarea persoanelor semnificative ale asigurătorilor, reasigurătorilor, brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, în condițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia;

e) aprobă divizarea sau fuzionarea unui asigurător/reasigurător/broker de asigurare și/sau de reasigurare înregistrat în România, în condițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia;

f) aprobă transferul de portofoliu, inclusiv, pentru sucursalele societăților de asigurare din România aflate pe teritoriul altor State Membre către un alt asigurător român sau către un alt asigurător sau o sucursală stabilite pe teritoriul Uniunii Europene, precum și pentru sucursalele din România ale asigurătorilor cu sediul social în afara Uniunii Europene, în condițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia;

g) aprobă suspendarea sau, după caz, încetarea activității asigurătorilor, reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, după verificarea situației financiare a acestora, la cererea acestora;

h) supraveghează situația financiară a asigurătorilor/reasigurătorilor/intermediarilor în asigurări și în reasigurări, inclusiv, după caz, a sucursalelor acestora aflate pe teritoriul altor State Membre, în conformitate cu dreptul de stabilire, sau a activității desfășurate conform libertății de a presta servicii, în vederea protejării intereselor asiguraților sau ale potențialilor asigurați, scop în care poate dispune efectuarea de controale ale activității acestora, conform procedurii stabilite prin normele emise în aplicarea prezentei legi;

i) asigură o supraveghere suplimentară, potrivit modalităților prevăzute în norme emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, a următoarelor entități:

- orice societate de asigurare care este o societate participativă în cel puțin o societate de asigurare, o societate de reasigurare sau o societate de asigurare dintr-un stat terț,

- orice societate de asigurare a cărei societate mamă este, după caz, un holding de asigurare, o societate de reasigurare sau o societate de asigurare dintr-un stat terț,

- orice societate de asigurare a cărei societate mamă este un holding mixt de asigurare;

j) solicită prezentarea de informații și documente referitoare la activitatea de asigurare, atât de la asigurători, reasigurători, brokeri de asigurare și/sau de reasigurare și agenți de asigurare, cât și de la oricare altă persoană, fizică sau juridică, care are legătură, directă sau indirectă cu activitatea acestora, inclusiv informații referitoare la bazele tehnice utilizate pentru calculul primelor de asigurare și al rezervelor tehnice;

k) ia măsurile necesare pentru ca activitatea de asigurare să fie gestionată cu respectarea normelor prudențiale specifice;

l) aplică măsurile prevăzute de lege privind redresarea financiară, reorganizarea, sau, după caz, falimentul asigurătorilor și reasigurătorilor, precum și a/al sucursalelor și filialelor acestora;

m) aplică măsurile de sancționare prevăzute de lege, inclusiv în legătură cu exercitarea unei influențe directe sau indirecte, care este incompatibilă cu principiile de conducere prudențială a activității asigurătorilor stabilite prin norme emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

n) primește și răspunde sesizărilor și reclamațiilor privind activitatea asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurare și în reasigurare;

o) aprobă propriul buget de venituri și cheltuieli;

p) participă, în calitate de membru, la asociațiile internaționale ale autorităților de supraveghere în asigurări și reprezintă România la conferințe și întâlniri internaționale referitoare la supravegherea în asigurări;

q) informează autoritățile competente din statele membre pe teritoriul carora sunt sucursale ale asigurătorilor, resiguratorilor, brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare sau a agenților de asigurare români sau unde se prestează de către aceștia servicii, despre orice măsuri sancționatorii luate împotriva acestora, inclusiv despre retragerea autorizației de funcționare;

r) îndeplinește alte atribuții prevăzute de prezenta lege.”

8. Alineatul (1) al articolului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme în aplicarea prevederilor prezentei legi, precum și norme prudențiale specifice, conform practicilor în asigurări.”

9. Litera f) a alineatului (2) al articolului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) aprobă acționarii semnificativi direcți sau indirecti, persoane fizice sau juridice, precum și persoanele semnificative ale asigurătorilor, reasigurătorilor, brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, în conformitate cu criteriile stabilite prin norme emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor”

10. După litera k) a alineatului (2) al articolului 8, se introduc literele l) și m), cu următorul cuprins:

„l) deschide reprezentanțe pe teritoriul României;

m) aplică alte măsuri prevăzute de legislația în vigoare.”

11. La alineatul (1) al articolului 10, după litera a) se introduce litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) sumele provenite, potrivit legii, din amenzi contravenționale;”

12. Alineatul (1) al articolului 11 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

„(1) Activitatea de asigurare în România poate fi exercitată numai de:

a) persoane juridice române, constituite ca societăți pe acțiuni și/sau societăți mutuale, autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor potrivit procedurii reglementate la art.12;

b) filiale și/sau sucursale ale unor societăți de asigurare și/sau reasigurare din statele membre care desfășoară activitate de asigurări pe teritoriul României în conformitate cu dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii;

c) filiale și/sau sucursale ale unor societăți de asigurare și/sau de reasigurare, din state terțe, autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit procedurii reglementate la art.12;”

13. Litera a) a alineatului (4) al articolului 12 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

„a) din studiul de fezabilitate prezentat rezultă că societatea dispune de marja de solvabilitate minimă.

14. Dupa litera a) de la alineatul (4) al articolului 12, se introduc literele a¹) – a³), cu urmatorul cuprins:

"a¹) Studiul de fezabilitate cuprinde cel puțin informații privind:

- natura angajamentelor pe care asigurătorul își propune să le acopere
- metodele actuariale de calcul folosite pentru stabilirea tarifelor de prime;
- principiile programului de reasigurare;
- componentele fondului minim de siguranță, potrivit prevederilor art.16 alin.(6)

și normelor emise în aplicarea acesteia;

- estimări privind cheltuielile de administrare;

- resursele financiare pentru acoperirea cheltuielilor și, în cazul asigurării preăzuite la clasa 18 de la litera B din anexa nr.1, resursele de care dispune asigurătorul pentru a acorda asistenta promisă;

a²) pentru primii trei ani de exercitiu financiar, studiul de fezabilitate prevăzut la lit.a¹) cuprinde și:

- estimarea cheltuielilor generale de administratie;
- cheltuieli și comisioane;
- estimarea primelor încasate și a daunelor;
- bugetul de venituri și cheltuieli;
- estimarea resurselor financiare necesare respectării obligațiilor și a marjei de solvabilitate.

a³) în cazul practicării clasei de asigurări generale nr.18 „Asigurări de asistență a persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor sau absențelor de la domiciliu sau de la locul de reședință permanentă”, studiul de fezabilitate prevăzut la lit.a¹) și a²) cuprinde, pentru această clasă, și următoarele informații:

- dovezi privind existența personalului calificat;
- dovezi privind dotare cu echipamentul tehnic adecvat;

- rețeaua de asistență ce urmează a fi folosită, pentru îndeplinirea obligațiilor aferente acestei clase de asigurări;”

15. După litera g) a alineatului (4) al articolului 12, se introduc literele h), i), j) și k), cu următorul cuprins:

„h) societatea deține fondul de siguranță în conformitate cu prevederile legale;

i) sucursalele aparținând societăților de asigurare, societăților de reasigurare, precum și societăților mutuale cu sediul social în state terțe, dețin, pe teritoriul României, active în valoare de cel puțin $\frac{1}{2}$ din fondul de siguranță prevăzut la lit.h);

j) sucursalele aparținând societăților de asigurare, societăților de reasigurare, precum și societăților mutuale cu sediul social în state terțe, constituie, pe teritoriul României, un depozit inițial drept garanție, în valoare de $\frac{1}{4}$ din fondul de siguranță prevăzut la lit.h);

k) asiguratorii care solicită autorizarea pentru clasa 10 de la litera B din anexa nr.1, exclusiv răspunderea transportatorului, trebuie să numească un reprezentant de despăgubiri în fiecare Stat Membru.”

16. După alineatul (4) al articolului 12, se introduc alineatele (4¹) – (4⁶), cu următorul cuprins:

„(4¹) Autorizația dată unui asigurător de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor este valabilă pe întregul teritoriu al Comunității Europene și al statelor aparținând Spațiului Economic European, în conformitate cu dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii.

(4²) Autorizația se acordă pentru o anumită clasă, exceptând situația în care asigurătorul dorește să acopere numai anumite riscuri incluse în clasa respectivă, astfel cum acestea sunt prevăzute în anexa nr.1.

(4³) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate acorda autorizația pentru grupele de clase menționate la punctul C din anexa nr.1, dacă asigurătorul solicită aceasta și îndeplinește toate condițiile prevăzute în lege.

(4⁴) Autorizația emisă pentru o clasă sau un grup de clase este valabilă și pentru a subscrie riscuri suplimentare dintr-o altă clasă, dacă se îndeplinesc condițiile prevăzute la punctul D din anexa nr.1.

(4⁵) Asiguratorul care solicită autorizație pentru o nouă clasă de asigurări sau extinderea la unele sau la toate riscurile acoperite de aceeași clasă de asigurări trebuie să prezinte pentru acestea planul de fezabilitate prevăzut la alin.(4) literele a), a¹), a²) și a³), precum și dovada existenței fondului de garanție, în conformitate cu prevederile legii.

(4⁶) Asiguratorii autorizați să practice asigurări de viață pot, de asemenea, să primească autorizație pentru clasele 1 și 2 de la litera B din anexa nr.1.”

17. Partea introductivă a alineatului (5) al articolului 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor respinge cererea pentru autorizarea constituirii în cazul neîndeplinirii cerințelor prevăzute la alin.(4), precum și atunci când constată una sau mai multe dintre următoarele situații:”

18. Alineatul (5) al articolului 13 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

„(5) Pentru nevirarea la termen a taxei de functionare prevazute la alin. (3) Comisia de Supraveghere a Asigurarilor va calcula dobanzi si penalitati de intarziere, in conformitate cu reglementarile in vigoare referitoare la colectarea creantelor fiscale.”

19. Dupa alineatul (5) al articolului 13, se introduc alineatele (6), (7) si (8), cu urmatorul cuprins:

“(6) Un asigurator care solicita autorizarea conform prevederilor art.12 alin.(4⁵) achită la depunerea cererii de autorizare o taxa de autorizare reprezentand 40% din cuantumul taxei prevazute la alin.(1).

(7) Un asigurator sau reasigurator care solicita autorizarea transferului de portofoliu, inclusiv in cazurile prevazute la art.23 alin.(4), va achita la depunerea cererii de autorizare o taxa de autorizare reprezentand 50% din cuantumul taxei prevazute la alin.(1).

(8) Un asigurator, reasigurator sau un intermediar in asigurari si/sau in reasigurari care solicita avizarea modificarilor intervenite in actul constitutiv, precum si orice informatii sau certificari din partea Comisia de Supraveghere a Asigurarilor pentru a-i servi in relatiile cu tertii, va achita o taxa de avizare sau de certificare, dupa caz, reprezentand echivalentul in lei al sumei de 35 euro, la cursul comunicat de Banca Nationala a Romaniei din data platii.”

20. Articolul 13¹ se abrogă.

21. Articolul 14 se modifica si va avea următorul cuprins:

„Art.14. - (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor retrage autorizația de funcționare în cazul în care constată că un asigurător autorizat se află în una dintre următoarele situații:

a) nu a început să desfășoare activitatea de asigurare în termen de 12 luni de la data eliberării autorizației;

b) renunță la activitatea de asigurare și solicită în mod expres retragerea autorizației de funcționare;

c) încetează să mai desfășoare activitatea de asigurare pe o perioadă de 6 luni consecutive;

d) nu mai îndeplinește condițiile pe baza cărora a fost autorizat;

e) nu a adus la îndeplinire măsurile specificate în planul de redresare financiară sau aceste măsuri nu și-au atins scopul, după caz;

f) încalcă dispozițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor informează autoritățile competente ale celorlalte state membre despre retragerea autorizației unui asigurător care desfășoară activitatea de asigurare pe teritoriul acestora.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor ia măsurile legale în cazul informațiilor primite de la autoritățile competente din celelalte state membre privind retragerea autorizației unui asigurător.

(4) Decizia de retragere a autorizației se motivează și se comunică asigurătorului. Împotriva deciziei de retragere a autorizației, asigurătorul poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.”

22. După articolul 15 se introduce Capitolul III¹ cu următorul titlu:

„Capitolul III¹

Dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii ale asigurătorilor”

23. După articolul 15, se introduc articolele 15¹ - 15¹⁴,cu următorul cuprins:

„**Art.15¹.** - Asigurătorii autorizați potrivit prevederilor art.12 din prezenta lege, pot să desfășoare activitate de asigurare pe teritoriul oricărui stat membru prin intermediul unei sucursale, cu notificarea prealabilă a Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor.

Art.15². – Notificarea prevazuta la art. 15¹ va cuprinde următoarele informații și documente:

1) denumirea statului membru pe teritoriul căruia intenționează să își stabilească o sucursala;

2) studiul de fezabilitate, clasele de asigurări pe care intenționează să le practice precum și structura organizatorică a viitoarei sucursale;

3) sediul viitoarei sucursale din statul membru gazdă, de la care pot fi obținute și la care pot fi transmise documente, care va fi și adresa la care se vor transmite toate informațiile și documentele către persoana sau persoanele semnificative;

4) numele persoanelor semnificative, care au capacitatea de a reprezenta și angaja asigurătorul în relațiile cu terții pe teritoriul statului membru respectiv, precum și în relația cu autoritățile competente și alte instituții din acel stat;

5) declarația pentru asigurătorii care doresc să practice clasa 10, exclusiv răspunderea transportatorului, prevazuta la Anexa nr. 1 litera B, din care să rezulte că este membru al Biroului National și al Fondului National de Garantare din Statul Membru pe teritoriul căruia își propune să deschidă o sucursala, după caz.

Art.15³. - (1) În termen de 3 luni de la depunerea documentației prevăzute la art. 15², Comisia de Supraveghere a Asigurărilor transmite aceste informații autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia se va stabili sucursala, informând și asigurătorul în cauză, cu excepția cazului în care constată că :

a) situația financiară a asigurătorului nu permite îndeplinirea obligațiilor asumate;

b) persoanele semnificative prevăzute la art.15² pct.4 au fost condamnate pentru infracțiuni contra patrimoniului sau pentru infracțiuni prevăzute de legislația financiar-fiscală;

c) persoanele semnificative prevăzute la art.15² pct.4 nu dispun de calificarea și experiența necesară;

d) structura organizatorică nu asigură desfășurarea corespunzătoare a activității asigurătorului.

(2) Informarea prevăzută la alin.(1) este însoțită de confirmarea că asigurătorul posedă marja de solvabilitate minimă

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor transmite asigurătorului în cauză, în termen de 3 luni de la depunerea documentației prevăzute la art. 15², motivarea refuzului comunicării informațiilor prevăzute la Art.15².

(4) Împotriva refuzului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor comunicat în condițiile prevăzute la alin. (3), asigurătorul poate face plângere, potrivit legii, la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la comunicarea acestuia.

Art.15⁴. – Sucursala poate să își înceapă activitatea astfel:

a) de la data la care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor îi transmite asigurătorului confirmarea primită de la autoritatea competentă a statului membru al sucursalei; sau

b) dacă în termen de 2 luni de la transmiterea informației în conformitate cu Art. 15³ alin (1) nu se primește nici o confirmare din partea autorității competente a statului membru al sucursalei.

Art.15⁵. - Orice modificare a informațiilor prevăzute la art.15² și a art.15⁷ se comunică în scris Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, precum și autorității competente a statului membru al sucursalei sau stat membru al furnizării de servicii, cu cel puțin 30 de zile înainte de efectuarea modificării.

Art.15⁶. - Oricare asigurător autorizat să desfășoare activități în România care în baza libertății de a presta servicii dorește să desfășoare această activitate pentru prima dată într-unul sau mai multe State Membre, în mod direct și nu prin intermediul unei sucursale, trebuie, în prealabil, să notifice Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor despre această intenție, menționând și natura obligațiilor pe care intenționează să și le asume.

Art.15⁷. - (1) În termen de 30 de zile de la data primirii notificării prevăzute la art.15⁶, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor comunică autorităților competente a statului sau statelor membre ale furnizării de servicii următoarele informații:

a) dovada deținerii de către asigurător a marjei minime de solvabilitate calculată în concordanță cu prevederile legale în vigoare;

b) clasele de asigurări pe care a fost autorizat să le practice asigurătorul;

c) natura obligațiilor pe care asiguratorul își propune să și le asume în statul membru al furnizării de servicii.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va instiinta asiguratorul în cauza despre data comunicării prevăzută la alin .(1).

(3) Asiguratorul care intenționează, în baza libertății de a presta servicii, să acopere riscurile prevăzute în clasa 10 din pct.B din anexa la prezenta lege, altele decât răspunderea transportatorului trebuie să:

a) comunice numele și adresa reprezentantei de despăgubiri ;

b) dea o declarație că a devenit membru al biroului național și fondului național de garantare al statului membru al furnizării de servicii.

Art.15⁸. - (1) În termen de 30 de zile Comisia de Supraveghere a Asigurărilor transmite asiguratorului, motivele refuzului comunicării informațiilor prevăzute la art.15⁷.

(2) Împotriva refuzului transmiterii comunicării prevăzute la art.15⁸ de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, asiguratorul poate face plângere la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora, potrivit legii.

Art.15⁹. – Asiguratorul poate începe să desfășoare activitate de asigurare începând cu data comunicării prevăzute la art.15⁷ alin.(2).

Art.15¹⁰. – Oricare asigurator care desfășoară activitate de asigurare, în baza dreptului de stabilire sau în baza libertății de a presta servicii, transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor toate informațiile solicitate de către aceasta, pe care și asiguratorii cu sediul social în România au obligația să le transmită.

Art.15¹¹. – (1) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată că asiguratorul care desfășoară activitate de asigurare, în baza dreptului de stabilire sau în baza libertății de a presta servicii nu respectă legislația română în vigoare, îi solicită acestuia să adopte măsuri de remediere.

(2) În cazul în care se constată că nu s-au adoptat toate măsurile necesare pentru remedierea situației, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor informează autoritatea competentă din Statul Membru de origine în vederea luării unor măsuri de remediere.

(3) În cazul în care măsurile luate de autoritățile competente din Statul Membru de origine se dovedesc a fi inadecvate și/sau insuficiente și dacă asiguratorul în cauza continuă să încălce prevederile legislației române în vigoare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor își exercită atribuțiile ce-i revin conform legii, după informarea autorității competente din Statul Membru de origine, în vederea sancționării nerespectării prevederilor legislației naționale, fiind în drept să dispună inclusiv interzicerea desfășurării activității de asigurare și a încheierii de noi contracte de asigurare.

(4) Împotriva unui asigurator care desfășoară activitate de asigurare în România pe baza dreptului de stabilire, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate lua toate

masurile potrivit prevederilor legislatiei in vigoare, inclusiv asupra proprietatilor pe care acesta le detine pe teritoriul Romaniei.

(5) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va asigura accesul la legislatia in vigoare si la intreaga documentatie care a stat la baza masurilor prevazute la alin.(3) asiguratorilor care desfasoara activitate pe teritoriul Romaniei in conformitate cu dreptul de stabilire si libertatea de a presta servicii, precum si autoritatilor competente din statele membre de origine ale acestor asiguratorii.

Art.15¹². – Masurile prevazute la art. 15¹¹ vor fi motivate si comunicate asiguratorului in **cauza** de catre Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art.15¹³. – Comisia de Supraveghere a Asigurărilor permite autoritatii competente a statului membru de origine a asiguratorului care desfasoara activitate de asigurare, in baza dreptului de stabilire sau in baza libertatii de a presta servicii pe teritoriul Romaniei, sa efectueze controale a activitatii acestuia, in vederea asigurarii supravegherii financiare. Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate participa la aceste controale.

Art.15¹⁴. - Informațiile și documentele solicitate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în conformitate cu art.15¹⁰ si art.36³ alin.(2) vor fi redactate în limba română.”

24. După articolul 15¹⁴ se introduce Capitolul III² cu următorul titlu:

„CAPITOLUL III²

Reguli aplicabile sucursalelor stabilite pe teritoriul României care aparțin asiguratorilor cu sediul social în afara Uniunii Europene”

25. După articolul 15¹⁴ se introduc articolele 15¹⁵ - 15¹⁹ cu următorul cuprins:

„**Art.15¹⁵.** - (1) Oricare asigurator cu sediul social în afara Uniunii Europene și care dorește să stabilească o sucursală pe teritoriul României este obligat să solicite autorizarea oficială a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate acorda această autorizație dacă asiguratorul îndeplinește cel puțin următoarele condiții:

- a) este îndreptățit să desfășoare activitate de asigurare conform art.2 pct.1;
- b) se obligă să deschidă conturi specifice activității de asigurare pe care o desfășoară și să înregistreze toate datele privind tranzacțiile efectuate;
- c) desemnează un reprezentant, cu aprobarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;
- d) posedă în România active în suma prevăzută la art.12 alin. (4) lit.i);
- e) se obligă să mențină marja de solvabilitate în conformitate cu art.16 alin.(5);

f) prezinta un studiu de fezabilitate în conformitate cu prevederile art.12 alin.(4) lit.a¹), a²) și, dacă este cazul, lit.a³);

g) trimite orice informații solicitate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în conformitate cu prevederile art. 20.

Art.15¹⁶. - Transferul de portofoliu se va face în conformitate cu prevederile art.5 lit.f) și ale normelor de aplicare a prezentei legi.

Art.15¹⁷. - Asigurătorul trebuie să se conformeze prevederilor art.21 și 22.

Art.15¹⁸. - Asigurătorul trebuie să se conformeze prevederilor art.12 alin.(4) lit.h), l) și j), ale art.16 alin.(5), (5¹), (6) și (6¹), ale art.18 și ale normelor de aplicare a prezentei legi.

Art.15¹⁹. - (1) Orice asigurător care a primit autorizație de la mai multe state membre poate cere să i se aplice următoarele avantaje care vor fi acordate numai împreună:

a) marja de solvabilitate prevăzută al art.15¹⁸ va fi calculată avându-se în vedere întreaga activitate desfășurată în cadrul Uniunii Europene; în acest caz se va ține seama numai de activitățile efectuate de către toate agențiile sau sucursalele stabilite în cadrul Uniunii Europene;

b) depozitul solicitat conform art.12 lit.j) va fi depus numai într-unul din aceste state membre;

c) activele reprezentând fondul de garanție pot fi localizate în oricare din statele membre pe teritoriul cărora își desfășoară activitatea.

(2) Cererea de a beneficia de avantajele prevăzute la alin.(1) trebuie să fie adresată autorităților competente ale statelor membre în cauză. Cererea trebuie să denumească autoritatea competentă a statului membru care va supraveghea în viitor marja de solvabilitate pentru întreaga activitate a agențiilor și sucursalelor stabilite în Uniunea Europeană. Alegerea trebuie să fie motivată. Depozitul va fi depus în acel Stat Membru.

(3) Avantajele prevăzute la alin.(1) pot fi acordate numai cu acordul tuturor autorităților competente ale statelor membre cărora le-a fost adresată. Avantajele vor fi acordate de la data la care autoritatea competentă nominalizată informează celelalte autorități competente că va supraveghea marja de solvabilitate pentru întreaga activitate a agențiilor și sucursalelor stabilite în Uniunea Europeană. Autoritatea competentă nominalizată trebuie să obțină de la celelalte state membre informațiile necesare pentru a supraveghea marja de solvabilitate agregată a agențiilor și sucursalelor stabilite pe teritoriul lor.

(4) La cererea unuia sau mai multor state membre avantajele acordate, conform acestui articol, pot să fie anulate simultan de către toate statele membre în cauză.”

26. După articolul 15¹⁹, se introduce Capitolul III³ care va avea următorul titlu:

„CAPITOLUL III³

Reguli aplicabile filialelor aparținând unor societăți mamă guvernate de legi dintr-un stat terț, precum și privind dobândirea calitatii de acționar semnificativ de către o societate mamă.”

27. După articolul 15¹⁹, se introduc articolele 15²⁰ și 15²¹, cu următorul cuprins:

„Art.15²⁰. - (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor trebuie să informeze Comisia Europeană despre:

a) orice autorizație acordată unei filiale directe sau indirecte aparținând uneia sau mai multor societăți mamă dintr-un stat terț;

b) orice achiziție prin care o societate mamă dobândește calitatea de acționar semnificativ al unui asigurător persoană juridică română care îl transformă pe acesta într-o filială a acelei societăți mamă.

(2) Când o autorizație este acordată unei filiale directe sau indirecte a uneia sau mai multor societăți mamă dintr-un stat terț structura acelui grup trebuie să fie specificată într-un document remis Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pe care aceasta îl va transmite Comisiei Europene.”

Art.15²¹. - (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor trebuie să informeze Comisia Europeană despre dificultățile întâmpinate de asigurătorii români persoane juridice în stabilirea sau desfășurarea activității lor într-un stat terț.

(2) La cererea Comisiei Europene Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va transmite acesteia informații referitoare la:

a) orice cerere de autorizare formulată de filiale directe sau indirecte ale uneia sau mai multor societăți mamă din statul terț în cauză;

b) orice planuri privind dobândirea de către un asigurător dintr-un stat terț a calitatii de acționar semnificativ al unui asigurător persoană juridică română, urmare careia acesta din urmă devine o filială a acelui asigurător.

(3) Urmare prevederilor alin.(1), Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, pentru o perioadă de până la trei luni, care poate fi prelungită numai cu acordul expres al Comisiei Europene, poate suspenda sau limita deciziile privind:

a) acordarea autorizației pentru cererile primite până la momentul adoptării deciziei de suspendare, precum și pentru cererile primite în această perioadă;

b) acordarea dreptului de dobândire în mod direct sau indirect a calitatii de acționar semnificativ al unui asigurător persoană juridică română de către o societate mamă din statul terț în cauză.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate dispune încetarea măsurilor prevăzute la alin.(3) ca urmare a primirii din partea Comisiei Europene a unei notificări privind încheierea unui acord cu acel stat terț în cauză.

(5) Masurile prevazute la alin.(3) vor fi intreprinse cu respectarea obligatiilor asumate de catre Uniunea Europeana in cadrul tuturor acordurilor internationale, bilaterale sau multilaterale, privind initierea si desfasurarea activitatii de asigurare.”

28. Litera b) a alineatului (1) al articolului 16 se modifica si va avea următorul cuprins:

„b) marja de solvabilitate minimă;”

29. După litera b) a alineatului (1) al articolului 16, se introduce litera c), cu următorul cuprins:

„c) fondul de siguranță”.

30. Alineatul (5) al articolului 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Asigurătorul trebuie să dețină în orice moment o marjă de solvabilitate disponibilă corespunzătoare activității desfășurate de către acesta. Marja de solvabilitate disponibilă, precum și solvabilitatea ajustată în vederea exercitării supravegherii suplimentare, se calculează și se raportează conform prevederilor stabilite prin norme emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.”

31. După alineatul (5) al articolului 16, se introduce alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) În funcție de clasele de asigurări practicate, asigurătorii sunt obligați să își determine marja de solvabilitate minimă, ale cărei modalități de calcul și raportare se stabilesc prin norme emise în aplicarea prezentei legi.”

32. Alineatul (6) al articolului 16 se modifica si va avea următorul cuprins:

„(6) Fiecare asigurător autorizat de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu prevederile art.12, este obligat să constituie un fond de siguranță care reprezintă 1/3 din marja de solvabilitate minimă. În funcție de clasele de riscuri subscrise, valoarea minimă a fondului de siguranță se stabilește prin norme emise în aplicarea prezentei legi. În cazul societăților mutuale, fondul de siguranță reprezintă cel puțin 3/4 din valoarea minimă a fondului de siguranță stabilită pentru asigurător.”

33. După alineatul (6) al articolului 16, se introduce alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) În cazul sucursalelor aparținând societăților de asigurare cu sediul social în state terțe, deschise pe teritoriul României, fondul de siguranță reprezintă cel puțin 1/2 din valoarea minimă a fondului de siguranță stabilită pentru asigurător.”

34. Articolul 18 se modifica si va avea următorul cuprins:

„Art.18. - (1) Valoarea minimă și natura activelor păstrate în România de fiecare asigurător, avute în vedere la stabilirea marjei de solvabilitate, trebuie să îi

permite acestuia să acopere totalul obligațiilor sale în țară, în orice moment al exercitării activității de asigurare.

(2) Activele societății de asigurare admise să reprezinte rezervele tehnice nu pot fi grevate de sarcini și nu pot face obiectul unor garanții de orice fel, în favoarea terților.

(3) Activele libere de sarcini admise să reprezinte rezervele tehnice constituite de sucursale stabilite pe teritoriul României, aparținând unor societăți de asigurare cu sediul social în state terțe, trebuie păstrate în România, până la valoarea minimă a fondului de siguranță, iar surplusul poate fi păstrat în statele membre.”

35. După litera c) a alineatului (3) al articolului 20, se introduc literele d), e), f) și g), cu următorul cuprins:

„d) să întocmească situații financiare consolidate, în conformitate cu norme emise în aplicarea prezentei legi;

e) să transmită orice alte rapoarte financiare în conformitate cu norme emise în aplicarea prezentei legi;

f) să țină un registru special al activelor, în conformitate cu prevederile din anexa nr.2;

g) să asigure auditarea situațiilor financiare anuale de către un auditor financiar.”

36. După articolul 20, se introduce articolul 20¹, cu următorul cuprins:

„**Art.20¹.** - (1) Auditorul financiar va verifica situațiile financiare anuale ale asigurătorilor sau reasigurătorilor în conformitate cu legislația în vigoare și standardele de audit, armonizate cu standardele internaționale de audit și va înainta un raport Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Pe perioada îndeplinirii atribuțiilor sale legale auditorul are obligația să raporteze către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor despre orice faptă sau decizie care:

a) constituie o încălcare de către asigurător sau reasigurător a legislației în vigoare;

b) afectează funcționarea continuă a asigurătorilor sau reasigurătorilor, sau

c) conduce la refuzul certificării conturilor sau la certificarea sub rezervă.

(3) Auditorul financiar are obligația de a raporta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor cu privire la orice fapte sau decizii de care ia cunoștință în timpul sau pe perioada auditului la un asigurător care are legături strânse rezultate dintr-o relație de control cu asigurătorii sau reasigurătorii la care el efectuează auditul.

(4) Transmiterea către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, a informațiilor prevăzute la alin.(2) și (3) nu constituie o încălcare a oricărei restricții privind divulgarea de informații și nu va atrage nici un fel de răspundere asupra persoanei în cauză.

(5) Comisia de Supraveghere a Asigurarilor informeaza Camera Auditorilor Financiari din Romania privind orice incalcare a prevederilor alin.(1) - (3) in vederea luarii de catre aceasta a masurilor necesare in vederea remedierii acestor incalcari."

37. Litera a) a alineatului (1) al articolului 21 se modifica si va avea următorul cuprins:

„a) rezerva de prime - se calculează lunar prin însumarea cotelor-părți din primele brute subscrise, aferente perioadelor neexpire ale contractelor de asigurare, astfel încât diferența dintre volumul primelor brute subscrise și această rezervă să reflecte primele brute alocate părții din riscurile expirate la data calculării;"

38. Alineatul (3) al articolului 21 se modifica si va avea următorul cuprins :

„(3) Asigurătorul care exercită o activitate de asigurări de viață are obligația, cu respectarea prevederilor art.28, să constituie și să mențină rezerve tehnice, inclusiv rezerve matematice, pentru fondul asigurărilor de viață."

39. La articolul 22, se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Activele admise să reprezinte rezervele tehnice ale asigurătorului aflat în procedură de lichidare constituie gajul general al asiguraților creditori, creanțele acestora bucurându-se de prioritate absolută față de orice alte creanțe în ceea ce privește aceste active."

40. După alineatul (3) al articolului 23, se introduce alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Aprobarea transferului de portofoliu se solicită Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, în condițiile legii, și în cazul în care asigurătorul fuzionează, se divizează, intră în procedura de redresare financiară, reorganizare sau lichidare, după caz."

41. Articolul 24¹ se modifica si va avea următorul cuprins :

„Art.24¹. - (1) Oricare potential asigurat poate sa inchie un contract de asigurare cu oricare asigurator autorizat de catre o autoritate competenta din cadrul statelor membre.

(2) Asigurătorii trebuie să comunice asiguraților sau potențialilor asigurați înainte de semnarea contractului de asigurare cel puțin următoarele informații: durata contractului, modul de derulare a acestuia, suspendarea sau rezilierea contractului mijloacele și termenele de plată a primelor, metodele de calcul și distribuție a bonificațiilor modalitățile de soluționare a reclamațiilor privind contractele, precum și alte informații necesare pe durata derulării contractului în conformitate cu normele emise în aplicarea acestei legi."

42. Alineatul (3) al articolului 25 se modifica si va avea următorul cuprins:

„(3) Asiguratorii emitenti de documente internationale de asigurare "Carte verde" vor constitui Biroul Asiguratorilor de Autovehicule din Romania, în conformitate cu prevederile Conventiei Internationale Carte Verde, cu avizul Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor. Activitatea Biroului Asiguratorilor de Autovehicule din Romania este supusa reglementarii si supravegherii Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor.”

43. Dupa alineatul (3) al articolului 25, se introduce alineatul (4), cu următorul cuprins:

“(4) Asigurătorii care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule pe teritoriul României și în afara lui au obligația de a constitui Fondul de Compensare din care vor fi despăgubite persoanele îndreptățite conform prin norme emise în aplicarea prezentei legi. Contribuția asigurătorilor la Fondul de Compensare va fi stabilită prin norme emise în aplicarea prezentei legi, acest fond urmând a fi administrat de Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din Romania.”

44. După litera c) a articolului 26, se introduce litera d), cu următorul cuprins:

„d) să țină un registru special al activelor, în conformitate cu prevederile din anexa nr.2.”

45. Alineatul (1) al articolului 27 se modifica si va avea următorul cuprins:

„Art.27. - (1) Administrarea asigurărilor de viață și a fondului asigurărilor de viață aferent, inclusiv investirea și evaluarea activelor, precum și calculul rezervelor tehnice se efectuează potrivit prevederilor stabilite prin norme.”

46. Litera a) a alineatului (2) al articolului 27 se modifica si va avea următorul cuprins:

„a) să inițieze examinarea activității de asigurare de viață, constând din calcularea, conform principiilor fundamentale și general acceptate ale calculului actuarial, a obligațiilor aferente fondului asigurărilor de viață și a rezervelor tehnice necesare, precum și o apreciere asupra concordanței dintre fondul asigurărilor de viață și activele aferente; examinarea se efectuează la fiecare 12 luni sau la intervale mai scurte, în cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor consideră necesar;”

47. Articolul 29 se modifica si va avea următorul cuprins:

„Art.29. - Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate solicita asigurătorului întocmirea unui plan de redresare financiară, dacă se constată că onorarea obligațiilor asumate față de asigurați este pusă în pericol. În vederea aprobării de către Comisia de Supraveghere a Asigurarilor planul de redresare trebuie să prevadă, în principal:

a) estimarea cheltuielilor de administratie, în special a cheltuielilor generale curente și a cheltuielilor cu comisioanele;

- b) estimarea în detaliu a veniturilor și cheltuielilor aferente asigurărilor directe, primirilor în reasigurare și cedărilor în reasigurare;
- c) un bilanț previzionat;
- d) estimarea resurselor financiare destinate acoperirii obligațiilor subscrise și a marjei de solvabilitate minime;
- e) programul de reasigurare;
- f) limitarea volumului de prime brute sau nete subscrise pe o anumită perioadă, astfel încât acestea să nu depășească anumite valori;
- g) interzicerea vânzării sau reînnoirii contractelor de asigurare de un anumit tip;
- h) interzicerea efectuării anumitor investiții;
- i) majorarea capitalului social vărsat sau a fondului de rezervă liberă vărsat;
- j) orice măsuri pe care le consideră necesare în vederea redresării.

(2) Atunci când poziția financiară a asiguratorului pune în pericol interesele asiguraților, Comisia de Supraveghere a Asiguraților solicită acestuia majorarea marjei de solvabilitate minime în vederea asigurării capacității acestuia de a îndeplini cerințele marjei de solvabilitate minime în viitorul apropiat. Nivelul până la care se va majora marja de solvabilitate se va stabili pe baza datelor cuprinse în planul de redresare prevăzut la alin.(1).

(3) Comisia de Supraveghere a Asiguraților are competența să diminueze valoarea tuturor elementelor luate în calculul marjei de solvabilitate disponibile, în special în cazul în care de la sfârșitul ultimului exercițiu financiar au existat variații semnificative a valorii de piață a acestor elemente.

(4) Comisia de Supraveghere a Asiguraților are competența să diminueze valoarea deducerii elementelor aferente reasigurării luate în calculul marjei de solvabilitate, dacă:

- a) structura și calitatea contractelor de reasigurare s-au modificat semnificativ față de anul financiar precedent;
- b) riscurile transferate prin reasigurare sunt nesemnificative sau inexistente.

(5) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asiguraților a solicitat planul de redresare prevăzut la alin.(1) nu transmite confirmarea prevăzută la art.15³ alin.(2), nu comunică informațiile prevăzute art.15⁷ alin.(1) sau nu aprobă transferul de portofoliu conform normelor emise în aplicarea prezentei legi.”

48. Titlul Capitolului VII se modifica și va avea următorul cuprins:

„Capitolul VII Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări”

49. Articolul 33 se modifica și va avea următorul cuprins:

„Art.33. - (1) În condițiile prezentei legi, intermediarii în asigurări sunt agenții de asigurare și brokerii de asigurare, iar intermediarii în reasigurări sunt brokerii de reasigurare. Intermediarii în asigurări și în reasigurări sunt autorizați și/sau înregistrați la autoritatea competentă din România, în conformitate cu normele emise în aplicarea prevederilor prezentei legi, sau la autoritatea competentă din statul membru de origine,

după caz.

(2) Asigurătorii nu pot exercita activități de asigurare prin intermediari neautorizați și/sau neînregistrați, cu excepția celor care, având o activitate profesională alta decât intermedierea în asigurări, intermediază contracte de asigurare care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) contractul de asigurare intermediat necesită doar cunoștințe referitoare la riscul acoperit prin acesta;

b) nu fac parte din categoria asiguraților de viață;

c) nu acoperă riscuri de răspundere civilă;

d) sunt complementare altor produse sau servicii prestate de alt furnizor, atunci când acesta acoperă următoarele riscuri: întreruperea activității, pierderea sau deteriorarea marfii aceluși furnizor, deteriorarea sau pierderea bagajelor, alte riscuri legate de călătoria rezervată de acel furnizor, chiar dacă contractul de asigurare intermediat acoperă riscuri din categoria asiguraților de viață sau de răspundere civilă dacă acesta este un risc auxiliar al riscului principal legat de această călătorie;

e) primele anuale nu depășesc echivalentul în lei a 500 EURO și durata contractului de asigurare intermediat, inclusiv orice reînnoire nu depășește 5 ani.

(3) Intermediarii în asigurări și în reasigurări sunt obligați să pună la dispoziția clienților, înainte de încheierea, modificarea sau reînnoirea contractului de asigurare, cel puțin următoarele informații referitoare la: denumirea (numele) intermediarului; sediul (adresa) sau registrul în care au fost înscrși precum și modalitățile prin care se poate verifica înscirerea; orice interes prin participare sau orice participație, după caz, pe care aceștia o dețin la o societate de asigurare sau la o societate mamă a unei anumite societăți de asigurare; procedurile de soluționare a eventualelor litigii dintre clienți și intermediari.

(4) Primele de asigurare plătite de clienți prin intermediari în asigurări se consideră transferate asigurătorului la momentul plății; despăgubirile sau sumele asigurate plătite de către asigurător prin intermediari se consideră ca fiind transferate clienților numai în momentul încasării efective de către aceștia a sumelor/despăgubirilor respective.

(5) În caz de faliment al intermediarului sumele prevăzute la alin.4 se transferă prin conturi bancare separate utilizate pentru plata altor categorii de clienți, acestea neputând fi utilizate la îndestularea altor creditori decât cei de la alin.(4).

(6) Calitatea de agent de asigurare este incompatibilă cu cea de broker de asigurare și/sau de reasigurare.”

50. Articolul 34 se modifica și va avea următorul cuprins:

„**Art.34.** - (1) O persoană fizică sau juridică poate desfășura o activitate ca agent de asigurare, dacă deține o autorizație valabilă, scrisă, din partea unui asigurător, denumită în prezenta lege contract de agent, pentru a acționa în numele acestuia.

(2) Agentul de asigurare persoană fizică trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă pregătirea profesională de specialitate și/sau competențele,

cunoștințele și aptitudinile corespunzătoare exercitării acestei activități, în concordanță cu cerințele prevăzute în norme emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în aplicarea acestei legi;

b) să aibă în vigoare un contract de asigurare de răspundere civilă profesională sau o garanție echivalentă furnizată de un asigurător în numele căruia agentul de asigurare lucrează sau al cărui împuternicit este, valabile pe întreg teritoriul Comunității Europene și a statelor aparținând Spațiului Economic European, în concordanță cu cerințele prevăzute de norme;

c) să nu aibă cazier judiciar pentru infracțiuni contra patrimoniului sau pentru infracțiuni prevăzute de legislația financiar-fiscală;

d) să îndeplinească cerințele legale în vigoare privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor;

e) să se bucure de o bună reputație.

(3) Agentul de asigurare persoană juridică trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă ca obiect de activitate numai activitatea de agent de asigurare, cu excepția prevăzută la art.33 alin.(2);

b) să aibă în vigoare un contract de asigurare de răspundere civilă, în conformitate cu cerințele prevăzute de norme emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

c) să nu fi fost declarat anterior în faliment și să nu facă obiectul unei proceduri de reorganizare judiciară și/sau de faliment la data solicitării autorizării;

d) să se bucure de o bună reputație, iar denumirea agentului să cuprindă obligatoriu sintagma „agent de asigurare”;

e) asociații, acționarii semnificativi, precum și persoanele semnificative, după caz, să nu aibă cazier judiciar pentru infracțiuni contra patrimoniului sau pentru infracțiuni prevăzute de legislația financiar-fiscală;

f) conducătorul executiv să îndeplinească condițiile privind pregătirea și experiența necesare pentru a deține această funcție, conform normelor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(4) Asigurătorii sunt obligați să înregistreze, într-un registru special, atât în sistem computerizat cât și pe suport de hârtie, totalitatea agenților de asigurare cu care au încheiat contracte de agent; asigurătorii vor actualiza periodic toate datele referitoare la contractele de agent încheiate.

(5) Datele înscrise în registrul agenților se transmit în sistem computerizat atât Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor cât și asociației sau uniunii profesionale din care face parte asigurătorul, acestea fiind permanent accesibile publicului la sediu și pe site-ul Internet al asigurătorului, autorității de supraveghere și asociației sau uniunii profesionale sus-menționate; aceste date se verifică periodic de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(6) Cerințele profesionale pe care trebuie să le îndeplinească agentul de asigurare persoană fizică, datele care se înscriu în registrul agenților, obligațiile

asigurătorilor privind supravegherea agenților precum și alte informații referitoare la agentul de asigurare se stabilesc prin norme emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(7) Agenții de asigurare, persoane fizice, au dreptul să se înregistreze la camera de muncă în a cărei rază teritorială domiciliază, pentru a beneficia de dispozițiile legale privind vechimea în muncă, fondurile de pensii și de asigurări sociale.

(8) Un agent de asigurare persoană fizică sau juridică, nu poate intermedia aceleași clase de asigurări decât pentru un singur asigurător.

(9) Dacă un asigurat a încheiat o asigurare printr-un agent de asigurare, asigurătorul în numele căruia acționează agentul este răspunzător față de asigurat pentru toate actele sau omisiunile agentului de asigurare.”

51. Articolul 35 se modifica si va avea următorul cuprins:

“**Art.35.** - (1) O persoană juridică poate desfășura activitate de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări, dacă are o autorizație de funcționare din partea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) În vederea obținerii autorizației de funcționare solicitantul va prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor documente din care sa rezulte ca va respecta prevederile alin.(5) lit.a) - d).

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurarilor va decide cu privire la eliberarea autorizației de funcționare în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii documentelor din care sa rezulte ca solicitantul va respecta prevederile alin.(5) lit.a) - d).

(4) Un broker de asigurare si/sau de reasigurare nu poate fi înmatriculat în Oficiul Registrului Comertului fara autorizatia de functionare emisa de Comisia de Supraveghere a Asigurarilor, conform prevederilor prezentei legi.

(5) Orice broker de asigurare si/sau reasigurare trebuie sa îndeplineasca urmatoarele conditii:

a) să fie persoană juridică, în a cărei firmă să fie cuprinsă obligatoriu sintagma „broker de asigurare”, „broker de asigurare-reasigurare” sau „broker de reasigurare”, după caz;

b) sa aiba un capital social varsat în forma baneasca, a carui valoare nu poate fi mai mica de 150 milioane lei; aceasta valoare va fi actualizata prin norme adoptate de Comisia de Supraveghere a Asigurarilor;

c) să aibă în vigoare un contract de asigurare de răspundere civilă valabil pe întreg teritoriul Comunității Europene și a statelor aparținând Spațiului Economic European, în concordanță cu cerințele prevăzute de norme date în aplicarea prezentei legi;

d) sa aiba ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare si/sau de reasigurare;

e) sa pastreze si sa puna la dispozitie Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor, la cerere, registrele si înregistrările contabile care sa evidentieze si sa explice operatiunile efectuate în timpul desfasurarii activitatii, incluzând informatii asupra

contractelor de asigurare si/sau de reasigurare încheiate si asupra înțelegerilor cu asiguratorii si/sau cu reasiguratorii;

f) sa se conformeze solicitarilor Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor în ceea ce priveste raportarile, precum si activitatile pe care le desfasoara, astfel cum vor fi stabilite prin norme;

g) să nu fi fost declarat anterior în faliment și să nu facă obiectul unei proceduri de reorganizare judiciară și/sau de faliment la data solicitării autorizării.

(6) Comisia de Supraveghere a Asigurarilor refuza o cerere de autorizare de functionare pentru un broker de asigurare si/sau de reasigurare, daca, dupa caz:

a) asociații, acționarii semnificativi precum și persoanele semnificative, după caz, au cazier judiciar pentru infracțiuni contra patrimoniului sau infracțiuni prevazute în legislatia financiar-fiscala;

b) conducatorul executiv nu îndeplineste conditiile privind pregatirea si experienta pentru a detine aceasta pozitie, în conformitate cu normele elaborate de Comisia de Supraveghere a Asigurarilor;

c) numele solicitantului induce în eroare publicul;

d) solicitantul nu respecta conditiile prevazute la alin. (5).

(7) Autorizatia de functionare acordata unui broker de asigurare si/sau de reasigurare poate fi retrasa de Comisia de Supraveghere a Asigurarilor în cazul în care:

a) aceasta constata ca brokerul de asigurare si/sau de reasigurare se afla în una dintre situatiile prevazute la alin. (6) ;

b) brokerul de asigurare si/sau de reasigurare nu a achitat taxele prevăzute la art.36;

(8) Comisia de Supraveghere a Asigurarilor va publica, cel puțin o data pe an în Monitorul Oficial al României, precum si într-o publicatie de larga circulatie lista actualizata cuprinzând brokerii de asigurare si/sau de reasigurare autorizati si orice alte informatii pe care le va considera necesare în aplicarea prezentei legi.

(9) Un broker de asigurare si/sau de reasigurare nu poate fi actionar semnificativ sau persoana semnificativa a unui asigurator si/ sau reasigurator. Un asigurator si/ sau reasigurator nu poate fi actionar sau administrator al unui broker de asigurare si/sau de reasigurare.

(10) Brokerii de asigurare și/sau reasigurare, sub condiția împuternicirii primite din partea asiguratorilor si/sau reasiguratorilor, au dreptul să colecteze primele, să plătească despăgubirile în numele acestora, în moneda prevăzută în contractul de asigurare sau de reasigurare, dupa caz, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, și să emită documentele de asigurare sau de reasigurare în numele asiguratorului sau reasiguratorului, dupa caz.

(11) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare nu își pot desfășura activitatea prin agenți de asigurare.

(12) Brokerii de asigurare si/sau de reasigurare se pot asocia în uniuni profesionale si pot adera la uniuni internationale de profil, cu respectarea obligatiilor ce decurg din actele constitutive ale acestora.”

52. Alineatul (3) al articolului 36 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

„(3) Brokerii de asigurare si/sau de reasigurare achită, din momentul acordării autorizației de funcționare pe durata valabilității acesteia, o taxă de funcționare, stabilită anual de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, de maximum 0,3% din veniturile din activitatea de brokeraj aferente perioadei pentru care sunt datorate.”

53. Alineatul (5) al articolului 36 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

„(5) Pentru nevirarea la termen a taxei de funcționare prevăzute la alin. (3) se calculează majorări de întârziere, în conformitate cu reglementările în vigoare privind colectarea creantelor bugetare.”

54. După articolul 36 se introduce Capitolul VII¹ cu următorul titlu:

„Capitolul VII¹

Dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurari”

55. După articolul 36, se introduc articolele 36¹ - 36⁵, cu următorul cuprins:

„Art.36¹. - (1) Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări autorizați și/sau înregistrați de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor să desfășoare activitate de intermediere pe teritoriul României, după caz, pot desfășura activitate de intermediere pe teritoriul oricărui stat membru.

(2) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare își desfășoară activitatea conform alin.(1), cu condiția informării prealabile a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) Brokerul de asigurare și/sau de reasigurare transmite spre informare Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor următoarele documente și informații referitoare la:

a) statul membru pe teritoriul căruia intenționează să desfășoare activitatea de intermediere;

c) structura sa organizatorică;

d) adresa sediului său din statul membru gazdă de la care pot fi obținute și la care pot fi transmise documente;

e) numele, calificarea și experiența conducătorului executiv, care are capacitatea să-l reprezinte și să-l angajeze în relațiile cu terții pe teritoriul statului membru respectiv, inclusiv dovada că acesta nu are cazier judiciar pentru infracțiuni contra patrimoniului sau pentru infracțiuni prevazute de legislatia financiar-fiscala.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor transmite aceste informații în termen de 30 de zile de la primirea lor autorității competente din statul membru respectiv, numai în cazul în care statul membru a comunicat Comisiei Europene că dorește să fie informat despre astfel de acțiuni.

Art.36². - În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor dorește să fie informată despre intenția oricărui intermediar în asigurări și/sau în reasigurări

dintr-un stat membru de a desfășura activității de intermediere pe teritoriul României, intermediarul în asigurări și/sau în reasigurări va transmite, prin autoritatea competentă din statul membru de origine, documentele și informațiile solicitate, conform prevederilor legale în vigoare.

Art.36³. - (1) Intermediarul în asigurări și/sau în reasigurări cu domiciliul sau, după caz, cu sediul social într-un stat membru care, pe baza libertății de a presta servicii, dorește să desfășoare activitate de intermediere pe teritoriul României, are obligația respectării și se supune reglementărilor legislației române.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor solicită unui intermediar în asigurări și/sau în reasigurări care desfășoară activitate de intermediere pe teritoriul României, orice informații și documente necesare verificării respectării de către acesta a legislației naționale.

Art.36⁴. - (1) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată nerespectarea prevederilor legislației naționale de către intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări care desfășoară activități pe teritoriul României, conform prevederilor art. 36³, solicită acestora luarea măsurilor necesare în vederea remedierii situației.

(2) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată că intermediarul nu ia toate măsurile necesare pentru remedierea situației, acesta informează în acest sens autoritatea competentă din statul membru de origine.

(3) În cazul în care măsurile luate de autoritatea competentă din statul membru de origine se dovedesc a fi inadecvate și/sau insuficiente, și dacă intermediarul în cauză continuă să încalce prevederile legislației naționale, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor își exercită atribuțiile ce îi revin conform legii, fiind în drept să aplice sancțiunile prevăzute de lege, inclusiv interzicerea desfășurării activității de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări pe teritoriul României.”

Art.36⁵. - În cazul retragerii autorizației de funcționare a unui intermediar în asigurări și/sau în reasigurări, care își are sediul social pe teritoriul României, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va informa toate autoritățile competente pe al căror teritoriu își desfășoară activitatea acel intermediar, în baza libertății de a presta servicii.”

56. Articolul 37 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

„**Art.37.** – (1) Nici o faptă sau omisiune a asigurătorului ori a agentului său, constând în încălcarea oricărei prevederi a prezentei legi, a legii aplicabile contractului de asigurare și a condițiilor sau a cuantumului primelor de asigurare, precum și a altor elemente privind, încheierea contractului de asigurare, nu poate fi invocată de asigurător pentru anularea unui contract de asigurare.

(2) Un asigurat care a încheiat un contract de asigurare de viață individual trebuie să aibă la dispoziție o perioadă de 20 de zile de la data semnării contractului de către asigurător în intervalul căreia poate să anuleze acel contract.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică la contractele cu o durată de 6 luni sau mai mică.”

57. Articolul 38 se modifica si va avea următorul cuprins:

„**Art.38.** – (1) Pentru protejarea interesului public activitatea de publicitate sau de reclamă nu va putea fi folosită de către sau în numele unui asigurator, resigurator, intermediar în asigurări și/sau în reasigurări, dacă direct sau indirect induce în eroare sau poate induce în eroare, ori ascunde sau prezintă denaturat adevărul în ceea ce privește activele asiguratorului, reasiguratorului, intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări structura sa organizatorică, situația financiară, vechimea, poziția pe piața asigurărilor, condițiile de asigurare, de resigurare sau de intermediere, precum și orice alt aspect relevant.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurarilor va solicita asiguratorului, reasiguratorului intermediarului în asigurare și/sau în reasigurare încetarea acestor practici sub sancțiunea suspendării autorizației.”

58. Alineatul (2) al articolului 39 se modifica si va avea următorul cuprins:

„(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) nerespectarea, în orice mod, a normelor adoptate conform art.8 alin.(1), precum și a deciziilor Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor emise potrivit art.8 alin.(2) ;
- b) înmatricularea persoanei juridice în registrul comerțului, fără autorizația prealabilă a Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor;
- c) încălcarea, în orice mod, a dispozițiilor art.18, privind păstrarea activelor în România;
- d) nerespectarea prevederilor art.20 referitoare la conducerea activității de către asigurator sau reasigurator;
- e) nesolicitarea de către asigurator/reasigurator/broker de asigurare și/sau de reasigurare, după caz, a aprobării de către Comisia de Supraveghere a Asigurarilor a acționarilor semnificativi direcți, sau indirecti și a persoanelor semnificative ale asiguratorilor/reasiguratorilor/brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare;
- f) încălcarea în orice mod de către asigurator/reasigurator/broker de asigurare și/sau reasigurare, a obligațiilor privind ținerea evidențelor și transmiterea rapoartelor prevăzute de lege și/sau de normele adoptate în aplicarea acesteia;
- g) încălcarea obligațiilor prevăzute de art.16 și art.35, cu privire la menținerea limitei minime a capitalului social și, după caz, a fondului de rezerva liberă varsat, a marjei de solvabilitate minimă și, după caz a fondului de siguranță;
- h) nerespectarea, în orice mod, a prevederilor art.21 și ale art.22 privind constituirea și menținerea rezervelor tehnice și, respectiv, acoperirea acestora prin categoriile de active admise;

- i) nerespectarea, in orice mod, a prevederilor art.23 privind transferul de portofoliu;
- j) neindeplinirea sau indeplinirea defectuoasa a obligatiilor prevazute de art.26, art.27 si art.28;
- k) nerespectarea, in orice mod, a prevederilor art.34 privind desfasurarea activitatii agentilor de asigurare;
- l) desfasurarea activitatii de catre asiguratorii/reasiguratorii/brokerii de asigurare si/sau de reasigurare cu incalcarea, in orice mod, a prevederilor art.11, art.12, art.13, ale art.14, precum si ale normelor adoptate in aplicarea acesteia;
- m) nerespectarea obligatiilor prevazute de art.38 alin.(1) privind activitatea de publicitate si de reclama;
- n) desfasurarea de catre asiguratorii sau reasiguratorii a activitatii de asigurare sau de reasigurare prin intermediari neautorizati si/sau neinregistrati potrivit legii;
- o) neindeplinirea ori indeplinirea in mod defectuos a obligatiei de tinere a registrului agentilor de asigurare, potrivit legii;
- p) neindeplinirea de catre asiguratorii sau reasiguratorii, in orice mod, a obligatiei privind supravegherea agentilor de asigurare, prevazuta de art.20 alin.(3) lit.b) si de normele date in aplicarea acesteia;
- q) efectuarea oricaror modificari ale documentelor si/sau ale conditiilor pe baza carora s-a acordat autorizarea de constituire si/sau de functionare, dupa caz, fara avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor;
- r) desfasurarea activitatii de catre intermediarii in asigurari si/sau in reasigurari fara indeplinirea si mentinerea cerintelor profesionale prevazute de lege si de normele date in aplicarea acesteia;
- s) nerespectarea prevederilor art. 48 alin.(1) si alin.(3).”

59. Literele c), d) și e) ale alineatului (3) al articolului 39 se modifica si vor avea următorul cuprins:

“c) amendă aplicabilă: asiguratorilor, reasiguratorilor și brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, de la 0,05% până la 1% din capitalul social; agenților de asigurare persoane juridice și persoane fizice de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei; administratorilor, directorilor, directorilor executivi între 1-6 salarii nete ale persoanelor respective, din luna precedentă celei în care a fost constatată contravenția;

d) interzicerea temporară sau definitivă a exercitării activității de asigurare sau de reasigurare, partiala sau totala, pentru asiguratorii sau reasiguratorii, pentru una sau mai multe categorii de asigurări, iar pentru brokerii de asigurare si/sau de reasigurare, interzicerea temporară sau definitivă a activității definite la art. 2 pct. 6 si art, 2 pct. 39;

e) retragerea autorizației asiguratorilor, reasiguratorilor sau brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.”

60. Alineatul (8) al articolului 39 se modifica si va avea următorul cuprins:

“(8) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă de la 100.000.000 lei la 500.000.000 lei fapta oricărei persoane constând în desfășurarea activității de asigurare în sau din România, conform prevederilor art.2 pct.1, fără autorizarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.”

61. Alineatul (9) al articolului 39 se abroga.

62. Alineatele (10) și (11) ale articolului 39 se modifica si vor avea următorul cuprins:

“(10) Amenzile contravenționale stabilite prin lege și aplicate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor se fac venituri la bugetul de stat în cotă de 50%, iar diferența se face venit la bugetul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(11) Contravențiilor prevăzute la art.39 alin.(2) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările ulterioare, în măsura în care prezenta lege nu prevede altfel.”

63. Alineatul (1) al articolului 40 se modifica si va avea următorul cuprins:

„Art.40. - (1) Împotriva deciziilor adoptate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu art.8 alin.(2), persoana poate face plângere la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei.”

64. După articolul 42, se introduce articolul 42¹, cu următorul cuprins:

„Art.42¹. - (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

(2) În cazul contestării în instanță a actelor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestor acte.”

65. După alineatul (2) al articolului 43, se introduc alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Actul prin care se constată și se individualizează obligația de plată a unui asigurător, reasigurator, broker de asigurare și/sau de reasigurare sau agent de asigurare autorizat, întocmit sau emis, după caz, de către organele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, conform legii, constituie titlu de creanță.

(4) La data scadenței titlul de creanță devine titlu executoriu, în baza căruia Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va declanșa procedura silită de recuperare a creanțelor sale, conform dispozițiilor Codului de procedură civilă.”

66. După articolul 47, se introduc articolele 48 , 49, 50 și 51, cu următorul cuprins:

“Art.48. – (1)Fiecare asigurator are obligatia de a raporta Comisiei de

Supraveghere a Asigurarilor volumul primelor brute subscribe, a daunelor si a comisioanelor, fara deducerea reasigurarii, defalcate pe fiecare stat membru si pe fiecare clasa de asigurari pentru care a fost autorizat sa o practice, aferente contractelor de asigurare incheiate in baza dreptului de stabilire si a libertatii de a presta servicii.

(2) Raportarea prevazuta la alin.(1) nu va include informatiile privind contractele de raspundere civila a transportatorilor, incadrata in categoria de asigurari generale,clasa 10 Asigurari de raspundere civila pentru autovehicule, prevazuta la lit.B din anexa nr.1.

(3) Forma, continutul si termenele de prezentare a raportului prevazut la alin.(1) se vor stabili prin norme emise in aplicarea prezentei legi.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurarilor va transmite, la cerere, autoritatii competente a statului membru pe teritoriul caruia asiguratorul isi desfasoara activitatea in baza dreptului de stabilire si a libertatii de a presta servicii, situatia centralizata a raportarilor prevazute la alin.(1) .

Art.49. – Asiguratorii, reasiguratorii si intermediarii in asigurari au dreptul sa utilizeze datele cu caracter personal ale asiguratilor sau beneficiarilor contractelor de asigurare sau reasigurare inscrise in acestea, inclusiv codul de identificare fiscala, numai in scopul gestionarii contractelor de asigurare sau reasigurare si al instrumentarii dosarelor de dauna, cu respectarea prevederilor Legii nr.677/2001 pentru protectia persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal si libera circulatie a acestor date.

Art.50. - Prezenta lege transpune directivele Uniunii Europene din domeniul asigurarilor, prevazute in anexa nr.3.

Art.51. - Anexele nr.1 - 3 fac parte integranta din prezenta lege.”

67. Se introduc anexele nr.1, 2 si 3 al caror continut este prevazut in anexele nr.1, 2 si 3 la prezenta lege.

Art.II. - În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va emite norme de aplicare a Legii nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse acesteia prin prezentul act normativ.

Art.III. - (1) Dispozițiile prezentei legi intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, cu excepția definițiilor si a prevederilor din prezenta lege, care implică statutul de stat membru al României, precum și a punctelor C și D din anexa nr.1, care se vor aplica începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

(2) Asigurătorii care la data intrării în vigoare a prezentei legi erau autorizați să desfășoare simultan asigurări de viață și asigurari generale, se vor conforma

prevederilor art.3 alin.(2) din Legea nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, până la data de 31 decembrie 2005.

(3) Un asigurator sau reasigurator care solicită autorizarea conform prevederilor alin.(2) achită la depunerea cererii de autorizare o taxă de autorizare reprezentând 75% din cuantumul taxei prevăzute la art.13 alin.(1) din Legea nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.

Art.IV. – (1) Până la data aderării României la Uniunea Europeană, prevederile art.5 lit.c) din Legea nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică pe baza anuală, în condițiile stabilite de această lege și de normele emise în aplicarea acesteia.

(2) Prevederile art.26 din Legea nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică până la data aderării României la Uniunea Europeană.

Art.V. - Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, disponibilul existent al Fondului Comun Carte Verde se preia de către Fondul de Compensare prevăzut la art.25 alin.(4) din Legea nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.

Art.VI. - Legea nr.32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.148 din 10 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

A. Asigurări de viață

Tipuri de asigurări care au o bază contractuală:

- (a) asigurări de viață care includ: asigurarea la termen de supraviețuire, asigurarea de deces, asigurarea la termen de supraviețuire și de deces (mixtă de viață), asigurarea de viață cu rambursarea primelor, asigurarea de căsătorie, asigurarea de naștere;
- (b) anuități;
- (c) asigurări de viață suplimentare: asigurări de deces din accident, asigurări de vătămări corporale, asigurări de incapacitate permanentă din boală, asigurări de incapacitate permanentă din accident, asigurări de incapacitate temporară din boală, asigurări de incapacitate temporară din accident, asigurări de spitalizare, asigurări de cheltuieli medicale, asigurări de boli grave, asigurări de somaj, când acestea sunt subscrise suplimentar unui contract de asigurări de viață;
- (d) asigurări permanente de sănătate .

Clasele de asigurări de viață

- I. Asigurări de viață, anuități și asigurări de viață suplimentare, prevăzute la pct. A lit.(a), (b) și (c), cu excepția celor prevăzute la pct.II și III.
- II. Asigurări de căsătorie, asigurări de naștere.
- III. Asigurări de viață și anuități care sunt legate de fonduri de investiții, prevăzute la pct. A lit. (a) și (b).
- IV. Asigurări permanente de sănătate, prevăzute la pct. A lit.(d).

B. Asigurări generale

Clasele de asigurări generale:

- 1. Asigurări de accidente (inclusiv accidentele de muncă și bolile profesionale) pentru care se acordă:
 - despăgubiri financiare
 - despăgubiri în natură
 - despăgubiri mixte (financiare și în natură)
 - despăgubiri pentru vătămări corporale suferite de persoane în timpul transportului
- 2. Asigurări de sănătate pentru care se acordă:
 - despăgubiri financiare
 - despăgubiri în natură
 - despăgubiri mixte (financiare și în natură)
- 3. Asigurări de mijloace de transport terestre (altele decât feroviare) care acoperă:
 - daune survenite la mijloacele de transport terestre cu motor
 - daune survenite la mijloacele de transport terestre altele decăt cele cu motor

4. Asigurări de mijloace de transport feroviar care acoperă:

-daune survenite la mijloacele de transport feroviar care se deplasează sau transportă mărfuri sau persoane

5. Asigurări de mijloace de transport aerian care acoperă:

-daune survenite la mijloacele de transport aerian

6. Asigurări de mijloace de transport maritim, lacustru și fluvial care acoperă:

-daune survenite la vehicule fluviale

-daune survenite la vehicule lacustre

-daune survenite la vehicule maritime

7. Asigurări de bunuri în tranzit care acoperă:

-daune suferite de mărfuri, bagaje și alte bunuri transportate

8. Asigurări de incendiu și alte calamități naturale care acoperă:

- daune suferite de proprietăți și bunuri (altele decât bunurile cuprinse în clasele 3, 4, 5, 6 și 7), cauzate de:

- incendiu,
- explozie,
- furtună,
- alte elemente naturale în afara furtunii,
- energie nucleară,
- surpare de teren

9. Alte asigurări de bunuri care acoperă:

- daune suferite de proprietăți și bunuri (altele decât bunurile cuprinse în clasele 3, 4, 5, 6 și 7), atunci când aceste daune sunt cauzate de grindină sau îngheț, furt, altele decât cele prevăzute la pct. 8

10. Asigurări de răspundere civilă pentru autovehicule care acoperă:

- daune care rezultă din folosirea autovehiculelor terestre (inclusiv răspunderea transportatorului)

11. Asigurări de răspundere civilă pentru mijloace de transport aerian care acoperă:

-daune care rezultă din folosirea vehiculelor aeriene (inclusiv răspunderea transportatorului)

12. Asigurări de răspundere civilă pentru mijloace de transport maritim, lacustru și fluvial care acoperă:

-daune care rezultă din folosirea vehiculelor maritime, lacustre și fluviale (inclusiv răspunderea transportatorului)

13. Asigurări de răspundere civilă generală care acoperă:

-daune din prejudicii produse terților altele decât cele menționate la pct. 10, 11 și 12

14. Asigurări de credite care acoperă următoarele riscuri :

- insolvabilitate
- credit de export
- vânzare în rate
- credit ipotecar
- credit agricol.

15. Asigurări de garanții pentru:

- garanții directe
- garanții indirecte

16. Asigurări de pierderi financiare care acoperă:

- riscuri de somaj,
- insuficiența veniturilor,
- pierderi datorate condițiilor meteorologice nefavorabile,
- nerealizarea beneficiilor,
- riscurile aferente cheltuielilor curente,
- cheltuielile comerciale neprevăzute,
- deprecierea valorii de piață
- pierderile de rentă sau alte venituri similare
- pierderile comerciale indirecte, altele decât cele menționate anterior
- pierderile financiare necomerciale
- alte pierderi financiare, conform clauzelor contractului de asigurare.

17. Asigurări de protecție juridică care acoperă :

-cheltuielile cu procedura judiciară și alte cheltuieli, cum ar fi: recuperarea pagubei suferite de asigurat printr-o procedură civilă sau penală, apărarea ori reprezentarea asiguratului într-o procedură penală, administrativă sau împotriva unei reclamații îndreptate împotriva acestuia

18. Asigurări de asistență a persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor sau absențelor de la domiciliu sau de la locul de reședință permanentă

Riscurile cuprinse într-o clasă nu pot fi clasificate într-o altă clasă, cu excepția cazului menționat la pct. C din prezenta anexa.

C. Denumirea autorizației acordată simultan pentru mai multe clase de asigurare :

- a) clasele nr.1 și 2, se acordă sub denumirea „Asigurări de accidente și boală”;
- b) clasele nr.1 (a patra liniuță), 3, 7 și 10, se acordă sub denumirea „Asigurări auto”;
- c) clasele nr.1 (a patra liniuță), 4, 6, 7 și 12, se acordă sub denumirea „Asigurări maritime și de transport”;
- d) clasele nr.1 (a patra liniuță), 5, 7 și 11, se acordă sub denumirea „Asigurări de aviație”;
- e) clasele nr.8 și 9, se acordă sub denumirea „Asigurări de incendii și alte daune la proprietăți”;

- f) clasele nr.10, 11, 12 și 13, se acordă sub denumirea „Asigurări de răspundere civilă”;
- g) clasele nr.14 și 15, se acordă sub denumirea „Asigurări de credite și garanții”.

D. Riscuri auxiliare

Asigurătorul autorizat să subscrie un risc principal dintr-o clasă poate să subscrie riscuri cuprinse într-o altă clasă, fără ca autorizația să prevadă aceste riscuri, dacă acestea:

- sunt legate de riscul principal,
- privesc obiectul care se află sub incidența riscului principal, și
- sunt garantate prin contractul care reglementează riscul principal.

Riscurile cuprinse în clasele nr.14. Asigurări de credite și nr.15. Asigurări de garanții nu pot fi considerate ca riscuri secundare pentru alte clase.

Riscurile cuprinse în clasa 17. Asigurări de protecție juridică, pot fi considerate riscuri auxiliare clasei 18. Asigurări de asistență, atunci când sunt legate de riscul principal și când riscul principal se referă numai la asistența furnizată persoanelor care sunt în dificultate în cursul deplasărilor sau absențelor de la domiciliu sau de la locul de reședință permanentă.

E. Riscuri majore sunt:

- riscurile cuprinse în clasele nr.4, 5, 6, 7, 11 și 12 de la pct. B din prezenta anexa ;
- riscurile cuprinse în clasele nr.14 și 15 de la pct. B din prezenta anexa, atunci când titularul contractului de asigurare exercită din punct de vedere profesional o activitate industrială, comercială sau independentă și riscul se referă la această activitate;
- riscurile cuprinse în clasele nr.3, 8, 9, 10, 13 și 16 la pct. B, în măsura în care titularul contractului de asigurare depășește limitele a cel puțin două din următoarele trei criterii începând cu 1 ianuarie 2007:
 - totalul activelor: 6,2 milioane EURO, stabilit pe baza cursului ROL/Euro comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a exercițiului financiar precedent,
 - cifra de afaceri: 12,8 milioane EURO, stabilită pe baza cursului ROL/Euro comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a exercițiului financiar precedent,
 - numărul mediu de angajați în cursul exercițiului: 250.

REGISTRUL SPECIAL

1. În perioada desfășurării activității sale, fiecare societate de asigurare trebuie să țină la sediul ei central un registru special al activelor admise să reprezinte rezervele tehnice calculate și menținute în conformitate cu reglementările prevăzute de prezenta lege, și ale normelor date în aplicarea acesteia.

2. În situația exercitării de către societatea de asigurare a unei activități de asigurare generală sau a unei activități de asigurare de viață, aceasta este obligată să țină la sediul ei central registrul special pentru categoria de activitate respectivă.

3. Valoarea totală a activelor înscrise, evaluate în conformitate cu prevederile legale în vigoare, trebuie să fie, în orice moment, cel puțin egală cu valoarea rezervelor tehnice.

4. În situația în care un activ înscris în registru este grevat de sarcini în favoarea unui creditor sau a unui terț, cu consecința indisponibilizării unei părți din valoarea acestui activ pentru acoperirea angajamentelor, aceasta situație se înscrie în registru, iar suma indisponibilă nu este inclusă în valoarea totală menționată la pct.3.

5. Dacă un activ admis pentru a reprezenta rezervele tehnice este grevat de sarcini în favoarea unui terț sau a unui creditor, fără a îndeplini condițiile de la pct.4, sau dacă un astfel de activ este grevat de sarcini în favoarea unui creditor sau a unui terț ori dacă un creditor are un drept de a cere compensarea creanței sale cu creanța societății de asigurare, în caz de insolvență și faliment al acesteia, această situație se înscrie în registru, iar acelor active li se aplică prevederile legale în vigoare.

6. Componenta activelor înscrise în registru conform pct.1-5, în momentul deschiderii procedurii reorganizării judiciare și a falimentului, nu trebuie să se modifice și nu se poate opera vreo schimbare în registru, cu excepția corectării erorilor pur materiale, decât cu avizul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și cu aprobarea judecatorului-sindic.

7. Sub rezerva pct.6, lichidatorii trebuie să adauge la valoarea activelor respective toate veniturile obținute din fructificarea lor, precum și valoarea primelor încasate în activitatea în cauza între momentul deschiderii procedurii reorganizării judiciare și a falimentului și cel al plății daunelor aferente activității de asigurare sau, după caz, cel al transferului de portofoliu.

8. Dacă produsul realizării unor active este mai mic decât valoarea lor estimată în registre, lichidatorii sunt obligați să furnizeze o justificare privind acest lucru Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor precum și judecatorului-sindic.

DIRECTIVE
ale caror prevederi au fost transpuse in prezenta lege

1. Prima Directiva a Consiliului **73/239/CEE** din 24 iulie 1973, privind coordonarea legilor reglementarilor si prevederilor administrative privind initierea si desfasurarea activitatii de asigurare directa alta decat cea de viata. (*Jurnalul Oficial L 228, 16/08/1973 p. 0003*)

Versiunea consolidata cuprinzand modificarile aduse prin urmatoarele directive: 76/580, 84/641, 87/343, 87/344, 88/357, 90/618, 92/49, 95/26, 2000/26, 2002/13, 2002/87.

- *Art. 1, Art. 2, Art.5, Art.5, Art.6, Art. 7, Art.8, Art.9, Art.10, Art.12, Art.13, Art. 14, Art.16, Art.17, Art.19, Art. 20, Art.22, Art.23, Art. 25, Art.26, Art.27, Art. 28a), Art. 29a), Art. 29b), Art.37, Anexele A, B, C.*

2. Directiva **2001/17/CE** a Parlamentului European si a Consiliului, din 19 martie 2001, privind reorganizarea si falimentul societatilor de asigurari. (*Jurnalul Oficial L 110 , 20/04/2001 p. 0028*)

- *Art. 10(3), Anexa*

3. Directiva **2002/83/CE** a Parlamentului European si a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viata. (*Jurnalul Oficial L 345, 19/12/2002 p. 0001*)

- *Expunere de motive (18), Art.1, Art.2, Art.4, Art.5, Art.7, Art.8, Art.9, Art.14, Art. 15, Art.18, Art.20, Art.24, Art.27, Art.28, Art.29, Art.31, Art. 39, Art. 40, Art.41, Art.42, Art.43, Art.44, Art.45, Art.46, Art.47, Art.48, Art.49, Art.51, Art.53, Art.54, Art.55, Art.61, Art.67, Art.69, Anexa , Anexa 2.*

4. Directiva **2002/87/CE** a Parlamentului European si a Consiliului, din 16 decembrie 2002, privind supravegherea suplimentara a institutiilor de credit, a societatilor de asigurare si a firmelor de investitii intr-un conglomerat financiar si cuprinzand modificari la Directivele Consiliului 73/239/CEE, 92/49/CEE si 93/22/CEE si Directivele 98/78/CE si 2000/12/CE ale Parlamentului European si Consiliului. (*Jurnalul Oficial L 035 , 11/02/2003 p. 0001*)

- *Art.2(2), Art.2(6), Art.2(9), Art.2(10), Art.2(11), Art.2(12), Art.2(13), Art.2(14), Art.2(15), Art.2(16)*

5. Directiva **2002/92/CE** a Parlamentului European si Consiliului din 9 Decembrie 2002 privind intermedierea in asigurari. (*Jurnalul Oficial L 009, 15/01/2003 p.0003*)

- *Art.1, Art.1(2), Art. 2, Art.3, Art.4, Art. 6, Art.7, Art.12, Art. 7(3), Art.9*

6. Directiva **92/49/CEE** din 18 iunie 1992 de coordonare a dispozitiilor legale, de reglementare si administrative privind asigurarea directa, alta decat asigurarea de viata, si de modificare a Directivelor 73/239/CEE si 88/357/CEE (a treia directiva privind „asigurarea, alta decat de viata”). (*Jurnalul Oficial L 228 11/08/1992 p.1*)

– *Expunere de motive* (7), Art. 1, Art. 2, Art. 4, Art.5, Art.6, Art.7, Art.8 Art.9, Art.10, Art. 11, Art.12, Art.13, Art.14, Art.16, Art. 27, Art.29, Art.30, Art.32, Art.34, Art. 35, Art.36, Art.38, Art. 39, Art. 40, Art. 41, Art. 44, Art. 45, Art. 46, Art. 51, Art. 56, Art. 57

7. Directiva **98/78/CE** din 27 octombrie 1998 privind supravegherea suplimentară a societăților de asigurare care fac parte dintr-un grup de asigurare. (*Jurnalul Oficial L 330*, 05/12/1998 p. 0001)

- *Expunere de motive* (10)-(11), Art. 1(b), Art.1(g), Art. 1(h), Art.1(i), Art.1(j), Art.9

8. Directiva **83/349/CEE** din 13 iunie 1983 în temeiul art. 54 alin. (3) lit. (g) din Tratat, privind conturile consolidate. (*Jurnalul Oficial L 193 18/07/1983 p.0001*)

- *Art.1*

9. Directiva **2000/26/CE** din 16 mai 2000 privind armonizarea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru daunele decurgând din circulația autovehiculelor și de modificare a Directivelor Consiliului 73/239/CEE și 88/357/CEE (A patra directivă privind asigurarea auto) (*Jurnalul Oficial L 181, 20/07/2000 p. 0065*)

- *Art. 4, Art.6*